

Slengerik: Det er dog en gammel Sag, Spørgsmaalet om Anlægget af en Rekyllfabrik i Frihavnen. Saa vidt jeg ved, har man endogsaa for nogen Tid siden i et Blad offentligt beskyldt min ærede Partifælle, som sidder ved Siden af mig, for at være med i Spidsen for en saadan Fabrik ude i Frihavnen. (Afbrydelse). Ja, det ærede Medlem svarer, at han ikke har det ringeste dermed at gøre. Jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at et Svar fra en af mine Partifæller vel ikke fra Flertallet i Salen bliver antaget for et Svar, der er noget videre værd. (Afbrydelse). Ja, men de Herrer sige jo dog, at jeg skulde spørge ham. Det er virkelig vanskeligt at gøre Reformpartiet tilpas; man siger til mig, at jeg skal spørge, og naar jeg saa har spurgt, fortæller man mig, at ogsaa det er galt. Det er saaledes ganske umuligt at gøre de Herrer tilpas, navnlig i Rekyllaffæren.

Jeg synes, jeg holdt mig til den; jeg forlangte ikke, man skulde tale om noget andet. Jeg ønsker kun at høre Besked om Rekyllaffæren. Den ærede Ordfører erklærede sig renonce; han ved ingen Besked derom, og i Kraft af dette kan han ikke give mig noget Svar. Det er jo ogsaa muligt, at den ærede Ordfører paa andre Omraader erklærer sig renonce. (Afbrydelse: Spørg det ærede Medlem for Æbeltoft [N. Neergaard]). Ja, det er jo ikke umuligt, at Reformpartiets ny Ordfører ved Besked om denne Sag. Og da han interesserer sig meget for Rekyllaffæren, var det jo ogsaa muligt, at han vidste det. Jeg har ikke villet rette noget saadant Spørgsmaal til ham, da han ikke er Ordfører for Finansloven. (Afbrydelse). Nej, det ærede Medlem har jo ikke opladt sin Røst under denne anden Behandling af Finansloven, saa jeg antager, at han er gledet ud som Ordfører, og at han her kan nøjes med det ærede Medlem for Nørre-Sundby (Jensen-Sønderup) til Gengæld for, at det ærede Medlem for Nørre-Sundby maa nøjes med det ærede Medlem for Æbeltoft, naar vi komme til Toldloven.

K. M. Klausen: Jeg vil gerne, inden vi slutte denne Diskussion, slaa fast, at den ærede Ordfører maa indrømme, at der

er ingen Hjemmel eller Praksis, der har givet Ministeren Ret til at bruge de 63,000 Kr., og at den ærede Ordfører siger: Jeg vil ikke undskylde Ministerens Handlinger, af den ganske simple, naturlige Grund, at han hverken kan undskylde eller forsvare den Opdræden, Ministeren har brugt.

Dernæst synes jeg, det er ganske interessant her at slaa fast, at naar den ærede Ordfører bebrejdede Socialdemokratiet, at vi have bragt disse Oplysninger offentligt frem, saa er Forholdet det, at den, der først har bragt disse Oplysninger frem, er ham selv, og at det er i Regeringens Organ „Dannebrog“, Oplysningerne først ere komne frem. Hvis der derfor er gjort nogen Skade i denne Sag overfor Arbejderne ved at bringe denne Sag frem, saa er det den ærede Ordfører selv, som er den første Ophavsmand dertil.

Ordføreren (Jensen-Sønderup): Det ærede Medlem (K. M. Klausen) skal ikke slippe fra, at det baade er hans egen Presse og i det hele taget den radikale Presse, der i sin Tid sørgede for, at Sagen kom til Offentlighedens Kundskab, før vi behandlede den her i Tinget i Fjor. Det ærede Medlem har heller ikke turdet benægte, at det var hans Hensigt i Fjor, hvis jeg ikke havde nævnt det, da selv at drage Spørgsmaalet frem med alle Detailler, saaledes som han gjorde det, og som det kan læses i Rigsdagstidenden, trods det, at jeg allerede havde sagt det. Det er tydeligt nok.

Men jeg vil til Slut sige, at hvis det ærede Medlem er saa ked af, at disse Oplysninger ere komne frem her i Tinget, og mener, at det var en Fejl af mig at fremkomme med dem i Fjor, kunde det ærede Medlem i alt Fald i Aar have undgaaet at faa Forhandlingerne om dette op paa ny. Thi det skal ikke hjælpe til at faa Arbejdet i Gang igen paa Statens Værksteder.

K. M. Klausen: Det ærede Medlem indrømmer nu, og det kan heller ikke benægtes, for det staar jo tydeligt i Rigsdagstidenden, at han var den første Ophavsmand. Men saa siger han, at han gjorde det kun, fordi jeg ellers vilde have gjort det. Han vil altsaa gerne have Æren